

derne arkæologiske afsløringer af resterne af fordums herlighed og pragt. Denne i virkeligheden meget krævende opgave er løst med stor sikkerhed, ikke blot formelt, men tillige på en sådan måde, at man føler sig overbevist om forfatterens kulturhistoriske judicium.

Men desuden bærer bogen præg af at være skrevet af en fin iagt-tager, som er fortrolig med det, han ser. Når man fordyber sig lidt i enkelthederne, opdager man megen skønhed og mange reaktioner af et rigt og modtageligt digtersind, og man kan godt læse bogen om Ceylon mere end een gang.

De gode fotografier og Ib Andersens elegante tegninger følger sig organisk og rigtigt ind i den smukke helhed. *Niels Nielsen.*

Hermann Lautensach: Korea, Land und Schicksal. 135 sider. 16×24 cm. Talrige illustrationer og kort. Verlag K. F. Koehler, Stuttgart 1950.

Der eksisterer fra de sidste 15—20 år omfattende værker, som behandler Koreas regionale geografi på engelsk, tysk og russisk, men de fleste af disse er ret vanskeligt tilgængelige, og man har savnet en mere kortfattet og overskuelig fremstilling af dette så aktuelle lands geografi.

Lautensach har nu afhjulpet savnet. Han har givet en meget koncentreret og overskuelig fremstilling af vor viden om landet, og stoffet er ført op til fuld aktualitet. Allerede i begyndelsen af dette århundrede begyndte japanerne en intensiv udforskning af Korea for største delen med praktiske formål, og dette arbejde blev fortsat og uddybet navnlig af amerikanske geografer. I 1933 foretog Lautensach en lang rejse i Korea, og i de følgende år blev han nok Vesteuropas bedste kender af dette land. Da han desuden har megen erfaring som forfatter af regionale oversigter, er det letforståeligt, at man modtager hans bog om Korea med glæde.

Man kan meget anbefale enhver, som har brug for viden om dette land, at anvende den. Det er en grundig, pålidelig og læselig bog. *Niels Nielsen.*

Ragnar Numelin: The Beginning of Diplomacy. A sociological study of intertribal and international relations. Ejnar Munksgaards Forlag. København 1950. 25×18 cm, 372 sider.

Finlands minister i Wien og Praha, Dr. Ragnar Numelin, har fra sin travle virksomhed som diplomat kunnet afse stunder til at fuldføre et stort arbejde om de udenrigspolitiske foreteelser hos „primitive“ folkeslag eller rettere hos alle de folkeslag, der står uden

for den historisk belyste udvikling fra tidlig middelalder til vore dage. Værket vidner om stor lærdom og belæsthed og vil formentlig finde interesse ikke blot hos sociologer, etnologer og geografer, men også hos historikerne, som vanskeligt kan få tid til på egen hånd at orientere sig i de mange her behandlede spørgsmål.

Først gøres i et indledende kapitel rede for stats- og styreformene hos de primitive folk. De stater, der her er tale om, burde måske hellere karakteriseres ved ordet samfund; de har ikke vore fasttømrede staters karakter. Overalt mærkes den magisk-religiøse livsopfattelse som baggrund. De ældre mænd har overvejende indflydelse på styrelsen. Høvdingenes myndighed er oftest stærkt begrænset. Men enkelte individer formår dog ved deres intelligens, karakterstyrke eller magiske evner at gøre sig stærkt gældende. Loven er nedfældet i sæd og skik, som kan have mere magt end selve religionen og giver et udtryk for pågældende samfunds moral.

Krig er på det primitive stade af en helt anden karakter end hos os, kortvarig og mindre blodig. Den kan fuldbyrdes gennem en duel, og man stræber at forskrække fjenden. Hævn spiller en større rolle end plyndring. Den gængse opfattelse, at de primitive samfund lever i bestandig indbyrdes krig, er en stor overdrivelse, uden tvivl influeret af den ældre Darwinismes tro på betydningen af kampen for tilværelsen.

Et kapitel „Fremmed og gæst“ søger at klargøre de højst forskellige måder, hvorpå man inden for de begrænsede, primitive samfund ser på den fremmede. Han er ikke blot et menneske, der kan overbringe nyheder udefra, men han er måske kyndig i magi, dyrker ukendte guder og kan øve overnaturlig indflydelse. Derfor er der to måder at behandle ham på: Man kan afvise ham som fjende, eller man kan ved venlig modtagelse se at få del i de goder, han kan bringe.

Når der skal erklæres krig og sluttes fred eller bringes vigtige meddelelser, f. eks. om en høvdings død, går der sendebud mellem stammer og folk. De udvælges blandt stammens mest ansete mænd. Den uskrevne lov betragter dem som usårlige, ja som hellige. Ofte bruges også kvinder som sendebud. „Vi finder således ikke noget nyt i den skik at udnævne kvindelige diplomater, som i vor tid er optaget af U.S.A., Mexico, Sovjet og visse andre stater“.

Som legitimation for sendebudet benyttes bl. a. en stav med indskårne mærker, og han modtages med et særligt ceremoniel. Afslutning af fredspagt ledsages af ofringer, fester, udveksling af gaver, blodblanding, ægteskab mellem repræsentanter for de to parter

o. s. v. Mellem to stammer i Fransk Congo har man således ved fredsslutning ofret en stor fed slave, men man kunne også bruge en hund, som blev skåret i to dele, hvorpå repræsentanter fra begge sider greb halvdelen og svor fred og venskab over dem.

Handelen er en vigtig faktor i fredens opretholdelse. Den behandles i to kapitler, mens endelig et sidste kapitel søger at følge de diplomatiske former op hos de „historiske“ folk.

I indledningen til bogen redegør forfatteren kort for sit forhold til de etnologiske skoler. Han ønsker hverken at slutte sig til kulturkredslæren eller til funktionalisterne. Hans metode er den gammelkendte, også fra folkloristiske arbejder, at hver generel påstand støttes ved talrige eksempler hentet fra alle mulige folkeslag. Man har fornemmelsen af at stå over for en forsker, som med stor ærlighed fremlægger sit stof uden at forsøge på at pådutte læseren sine meninger. Den stofsamling, der herved er opstået, vil danne et uhyre værdifuldt grundlag for enhver, der ønsker at trænge dybere ind i emnet. Selvfølgelig er der litteratur, som er undgået forfatteren. Således savnes en henvisning til Alois Musils bog om Rwala-Beduinerne, hvori meget stof vedrørende emnet kan hentes.

Det er muligt, at en fremtidig forsker, der begrænser sig til et snævrere område, f. eks. Afrika eller Oceanien, ved en omhyggelig, kritisk prøvelse af hele det derhen hørende stof og indtrængende metodisk behandling vil kunne bringe forskningen endnu et skridt videre.

C. G. Feilberg.

N. Kingo Jacobsen og P. P. Sveistrup: Erhverv og kultur langs polarkredsen. Udgivet i serien Grønlandske Selskabs Skrifter. Ejnar Munksgaards Forlag, København 1950. 140 sider, 39 billeder og kort.

Medens der efterhånden findes en omfangsrig litteratur på dansk om grønlænderne og deres erhverv, så har vi længe savnet tilsvarende skildringer af de andre arktiske folkeslags livsvilkaar. Bogen her behandler da ogsaa kun omraaderne udenfor Grønland. Dens 5 kapitler omhandler: 1) forholdet mellem europæere og eskimoer i Labrador, 2) de canadiske eskimoers erhvers- og kulturforhold, 3) eskimoerne i Alaska, 4) de russiske polarfolks erhvervskultur og 5) fiskerierne ved Lofoten og Finmarken, i et afsluttende kapitel drages en desværre meget kortfattet sammenligning mellem de forskellige erhvervskulturer indenfor det arktiske område, der her forstås som de områder, der ligger nord for en juliisoterme på 10° C.

Bogen er velskrevet og illustreres af gode fotografier og kort